

Love stories with a twist #1, The girl who proposed Rakkaustarinoita yllättävällä käänteellä, osa 1, Tyttö joka kosi

Hei kaikki,

Tämä kirjoitusarja käsittelee Raamatussa olevia rakkaustarinoita, jotka ovat ennakkokuvia ja varjoja Herrasta ja seurakunnasta tai joilla on merkittävä osa Israelin ja jopa Jeesuksen historiassa ja luulen, ettet tule koskaan enää katselemaan näitä Raamatun kertomuksia samalla tavalla jälleen. Viimeinen osa jokaisen viikon kirjoituksessa tässä sarjassa on otsikoitu 'Yllättävä käänne', joten lukekaapa eteenpäin...

Tyttö joka kosi

Meille kerrotaan Ruut 1:1:ssä seuraavan tarinan tapahtuneen aikana, jolloin tuomarit hallitsivat. Tuomarit hallitsivat runsaan 300 vuoden ajan sen jälkeen, kun Joosua oli kuollut, mutta ennen kuin kuningas Saul hallitsi, ja heidät luetellaan Tuomarien kirjassa. Samuel oli viimeinen tuomari, ja hän nimitti Saulin kuninkaaksi. Merkittäviin tuomareihin kuuluvat Gideon, Simson ja Debora.

Mooses oli kuollut ja sen jälkeen Joosua johti Israelin Luvattuun maahan valloittaen ensin Jerikon Raahab-nimisen prostituoidun avulla, joka piilotti israelilaisvakoojat ja sitten valehteli siitä jerikolaisviranomaisille ja Jumala kunnioitti häntä tästä teosta. Ystävällisyydestään hän pyysi, että hänet ja hänen perheensä pelastettaisiin, sillä hän uskoi Israelin Jumalaan. Hän laski punaisen köyden ikkunastaan muurin ulkopuolelle, ja kun Jerikon muurit sortuivat, hänen talonsa pysyi pystyssä. Joosua 6:25 kertoo meille vain sen, että Raahab jäi asumaan Israeliin 'aina tähän päivään asti' (Joosuan kirjan kirjoittamisen aika).

Juuri tuohon aikaan Israel asettui maahan, jossa Ruutin kirja tapahtuu. Meille kerrotaan alkujakeissa, että Israelissa olevan nälänhädän vuoksi eräs perhe oli muuttanut Mooabiin, Jerikon lähellä olevalle alueelle. Ajan kuluessa perheen isä kuoli jättäen jälkeensä vaimonsa Noomin, joka oli leski, ja heidän poikansa avioituvat kahden moabilaisen naisen kanssa: Orpan ja Ruutin.

Meille kerrotaan kummankin miehen kuolleen noin kymmenen vuoden kuluessa jättäen nyt kaikki kolme naista leskiksi ja köyhyyteen. Orpa päätti jäädä kotimaahansa, mutta Ruut vaati sinnikkäästi saada mennä Noomin kanssa takaisin Israeliin ja lausui Raamatun tunnetuimpiin kuuluvat sanat: "Älä vaadi minua jättämään sinua ja kääntymään takaisin, pois sinun tyköäsi. Sillä mihin sinä menet, sinne minäkin menen, ja mihin sinä jätät, sinne minäkin jään; sinun kansasi on minun kansani, sinun Jumalasi on minun Jumalani." (1:16)

Puhemies, puhemies, tiedät kenties, tuo mulle mies...

Luku kaksi alkaa toteamuksella, että Noomilla oli kaukainen sukulainen Booas, joka oli hyvin varakas. Israelissa oli laki, että jos veli tai läheinen sukulainen kuoli jättäen jälkeensä lesken, kuolleen miehen sukulaisella oli velvollisuus, jos hän oli aikeissa avioitua, ensin kääntyä kuolleen veljensä vaimon puoleen, niin että hänen veljensä perhe saattoi pysyä hengissä. Jos ei veli, niin sitten kaukainen sukulainen - toisin sanoen parempi pysyä perheessä kuin pakotettuna tilanteeseen, jossa naisella ja hänen lapsillaan ei ollut minkäänlaista perheverkostoa.

Israelissa oli toinenkin laki, joka koski sitä, että viljapellot korjattiin kulmissa kaarremaisesti niin, että kulmat jätettiin korjaamatta, jotta köyhät saattoivat poimia sieltä tähkiä. Tämä tehtiin uhrina Herralle, sillä Hän lupasi näin tekeväälle, että Hän siunaisi tuota viljelijää ja Israelia sen tähden, että he pitivät toisista huolta. Tämä on tarkalleen se tilanne, jossa Ruut ja Noomi havaitsivat olevansa, kyllin köyhiä, jotta joutuivat poimimaan tähkiä Boosin pellon kulmista.

Noomin mielessä oli kuitenkin tekeillä yksi suunnitelma, sillä hän ohjeistaa Ruutia vain menemään Boosin pello(i)lle ja käskee tätä kävelemään Boosin luo ja kertomaan, että aikoo poimia tähkiä. Booas tunnistaa Ruutin sukulaiseksi ja vaatii tätä pysymään itsensä ja peltojensa luona... jännitys tiivistyy, aivan kuten Noomi oli toivonutkin. Itse asiassa Booas näyttää 'pitävän' Ruutista, sillä kutsuu tämän syömään ateriansa hänen ja työntekijöidensä kanssa. (2:6-17)

Kosinta ja enemmänkin

Luku kolme alkaa Noomin Ruutille antamilla ohjeilla, joita me tarinaa noin 3.200 vuotta myöhemmin tarkastelevat lukijat emme tajua. Noomi antaa Ruutille ohjeet, kuinka kosia Booasia. Noomi käskee Ruutia peseytymään, pukeutumaan puhtaisiin vaatteisiin ja näyttämään sievältä, pysyttelemään näkymättömissä iltaa varten, ja kun sadonkorjuujuhla on hiipumassa ja Booas nukahtaa, menemään taloon ja sanoo: "...mene ja nosta peitettä hänen jalkojensa kohdalta ja pane siihen maata; hän sanoo sitten sinulle, mitä sinun on tehtävä." (jae 4)

TUO ystäväni, on kosinta. Tänään juutalaisissa häissä morsian ja sulhanen seisovat usein chupan, vihkikatoksen alla ja eri variaatioin sulhanen usein jossakin kohdassa vetää hunnun vaimonsa yli symbolina siitä, että he ovat yhtä ja vaimo on miehen suojan alainen. Kuten sanoin, kun 3.200 vuotta on kulunut, on variaatioita, mutta näemme, että sitä, että Ruut ottaa Boosin peitteen ja peittää itsensä alkaen nukkua tämän viitan alla tämän jalkojen juuressa, pidettiin todellakin kosintana. Me tiedämme tämän koska...

Jae seitsemän sanoo Ruutin tehneen niin ja jae kahdeksan sanoo: "Puoliyön aikana mies säikähti ja kumartui eteenpäin; ja katso, nainen makasi hänen jalkapohjissaan". LOL, no varmasti säikähti! Kun Ruut identifioi itsensä hän toimi hyvin rohkeasti vieden kosintansa loppuun saakka jakeessa yhdeksän: "Minä olen Ruut, palvelijattaresi. Levitä liepeesi palvelijattaresi yli, sillä sinä olet minun sukulunastajani."

Hyvä uutinen on se, että Booas hyväksyi Ruutin kosinnan! Katso Ruutin rohkeutta, katso hänen nerokkuuttaan!

Yllättävä käänne

Meidän täytyy kysyä itseltämme, miksi Booas oli niin halukas avioitumaan moabilaisen naisen kanssa; miksi hän rakastui tähän? Miksi häneen vetosi kaikista Israelissa olevista naisista Ruutin rohkeus, joka alkoi sillä, että Ruut meni hänen luokseen kertomaan, että korjaisi tähkiä hänen pelloltaan? Oliko hän nähnyt sen aiemmin ehkä jossakussa toisessa moabilaisessa naisessa? Ja jotkut saattavat ihmetellä, miksi Ruutin tarinalla on edes paikka Raamatusta - siinä ei ole mitään opetusta, ei ohjetta, se on vain rakkaustarina.

Yllättävä käänne paljastetaan Ruutin kirjan loppujakeissa, missä annetaan sukuuettelo. Jakeissa 21-22 meille kerrotaan Boosin isän olleen Salmon (Sal-mon), mutta ainoastaan katsomalla Matteus 1:5:stä tuota samaa sukuuetteloä, jossa Matteus kertoo meille ei vain sitä, että Salmon oli Boosin isä, mutta että hänen äitinsä ei ollut kukaan muu kuin Raahab, aikaisempi Jerikon prostituoitu. Aivan oikein - Boosin äiti oli Raahab - moabilainen nainen, joka kääntyi Israelin Jumalan palvojaksi aivan kuten Ruut.

Nyt rakkaustarina tulee selväksi - Booas näki jotakin Ruutissa, tässä moabilaisessa, joka oli kääntynyt Israelin Jumalan palvojaksi, kuten hänen isänsä oli nähnyt hänen äidissään Raahabissa - saman rakkauden Jumalaa kohtaan, nerokkuuden, rohkeuden ja kuten hänen isänsä oli jättänyt huomiotta Raahabin vanhan elämän prostituoituna, sillä kaikki on uutta Jumalassa, niin teki Booskin Ruutin suhteen. Vau, mitä tarinoita tuo perhe voisikaan kertoa - maltan tuskin odottaa heidän tapaamistaan taivaassa ja koko tarinan kuulemista suoraan heiltä.

Ruutin kirjan päätössanat jatkavat sukuuetteloä: Boosilla ja Ruutilla oli poika nimeltä Oobed, joka varttui aikuiseksi ja sai pojan nimeltään Lisai, joka varttui aikuiseksi ja sai pojan nimeltään Daavid - tuleva Israelin kuningas. Se tekee Ruutista ja Boosista Daavidin isoäidinäidin ja isoisänisän ja Raahabista hänen isoäitinsä isoäidin.

Ruutin tarina alkaa Raahabista ja se on tarina lunastuksesta Kristuksessa sekä lisävahvistus sille, että Herrassa nyt tekemillämme päätöksillä saattaa olla kauaskantoisia seurauksia, jotka nähdään vasta sen jälkeen, kun me olemme poissa. Emmekä voi unohtaa sitä, että kumpikin nainen, sekä Raahab että Ruut, ovat Marian ja Joosefin sukuuettelossa - ja sen takia Jeesuksen sukuuettelossa.

Uusi rakkaustarina ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin
John Fenn

Love stories with a twist #2, The jumping bride Rakkaustarinoita yllättävällä käänteellä, osa 2, Hyppäävä morsian

Hei kaikki,
Enemmän kuin kukaan muu henkilö Raamatussa lisä tarjoaa ennakkokuvan ja varjon Messiaasta. Ennen kuin voimme pohtia seuraavaa rakkaustarinaa, minun täytyy kertoa joistakin näistä ennakkokuvista ja varjoista.

lisä - luvattu poika

Muinaisen liiton tekemiseen kuuluu useita elementtejä. Yksi niistä on se, että vaihdetaan ihmisen arvokkainta omaisuutta. Ja voimme sanoa, että mikä on sidottu tai vapautettu maan päällä on sidottu tai vapautettu taivaassa, sillä me määräämme missä määrin taivaan tahto tapahtuu elämässämme. Itse asiassa taivas saattaa vapauttaa joitakin asioita meitä varten, sellaisia asioita kuten pelastus, mutta ellei ihminen halua sitä mitä on vapautettu, se pysyy pidätettynä.

Niinpä lupauksen pojasta, ihmeenomaisen hedelmöittymisen pojasta, lisäkista, tuli poika, joka annettaisiin uhrina. 1. Moos. 22 sanoo: 'Herra koetteli Aabrahamia', mutta sana 'koetella' merkitsee tässä 'todistaa'. Toisin sanoen Aabraham ja Herra ovat ne kaksi, jotka tekevät liiton, joten oli Aabrahamin asia todistaa aikeensa ja tarjota arvokkain omaisuutensa: poikansa. Jos hän tekisi niin, taivas olisi vapautettu tarjoamaan Hänen oman Poikansa uhrina. Herra lausuu niin 1. Moos. 22:16-18:ssa, että koska Aabraham tarjosi poikansa, kaikki maan perheet tulisivat siunatuiksi... vihjaus Jeesusta tarkoittavaan lahjaan on selvä.

Aabrahamia neuvottiin menemään Moorian vuorille uhraamaan lisä. Myöhemmin Moorian vuorille perustettaisiin kaupunki, Jerusalem. Ja monet ovat spekuloineet, että lisäkin uhraamisen paikka oli tuleva Golgata, vaikka emme 100 % varmasti tiedä. Me kyllä tiedämme, että Salomonin temppeli rakennettiin yhdelle noista 'Moorian vuorista' (2. Aikak. 3:1), joten on perusteltua uskoa sitä juutalaista perimätietoa, että Salomonin temppeli oli rakennettu paikalle, jossa Aabraham uhraisi lisäkin.

Juutalaisuudessa opetetaan, että se pensaikko, johon oinas oli takertunut, edusti ihmisten syntejä. Tiedätte loput. Aabraham kertoi pojalleen, että Jumala järjestäisi karitsan, mutta sen sijaan kyse oli oinaasta, joka oli takertunut pensaaseen. Se paljastaa Aabrahamin puhuneen tulevasta Jumalan Karitsasta, minkä vahvistaa Hepr. 11:17-19, joka sanoo Aabrahamin nähneen poikansa/Pojan tulleen herätetyksi kuolleista 'vertauskuvana'. Aabraham nimesi tuon paikan 'Adonai Yireh'iksi' (Jehovah Jireh), mikä tarkoittaa 'Herran Vuorella se (pelastus) tullaan näkemään'. Ja Jeesus kertoi johtajille Joh. 8:56:ssa: 'Aabraham, teidän isänne, riemuitsi siitä, että hän oli näkevä minun päiväni; ja hän näki sen ja iloitsi.'

Messiaan ennakkokuvia

lisä oli lupauksen poika ihmeenomaisesta hedelmöittämisestä. Hän oli isänsä rakastama. Hän asetti halukkaasti henkensä alttiiksi kuuliaisena isälleen. Hän otti morsiamen 40-vuotiaana*, mikä ilmaisee noin 4.000 vuotta Adamista, jolloin Messias tulisi maan päälle ottamaan morsiamen itselleen. lisä sai lapsia 60-vuotiaana*, mikä ilmaisee pelastuksen maailmalle - lapsille - tapahtuvan 6.000 vuoden lopussa. * 1. Moos. 25:20, 26

1. Moos. 24:ssä Aabraham, joka edustaa Isää Jumalaa tässä rakkaustarinassa, lähettää palvelijansa Elieserin, joka edustaa Pyhää Henkeä, etsimään morsiamen lisäkille, joka edustaa Jeesusta. Morsian, Rebekka, on seurakunta.

Elieser otti 10 kamelia morsianta varten olevilla lahjoilla lastattuna. Luku 10 on hyvin tavallinen Raamatussa lähtien aina 10 käskystä ja ulottuen vertaukseen 10 morsiusneidosta, 10 päivään taivaaseen astumisen ja helluntain välissä - ja ehkä tuo '10' sopii tähän parhaiten. 10 kamelia morsianta varten olevilla lahjoilla lastattuna odottaen, että morsian löytyy, niin kuin 10 päivää kului

Jeesuksen taivaaseen astumisen ja Pyhän Hengen ja kaikkien Hänen meitä varten olevien lahjojensa vuodattamisen välillä.

Elieser, Pyhä Henki, lähtee Isän luota kun Poika katselee Isän vierellä, löytääkseen morsiamen Pojalle - mutta Elieser ei halua naista, joka olisi pakotettu morsian tai jolla olisi kätkeytyjä tarkoitusperiä. Hänen täytyisi HALUTA olla pojan morsian puhtain motiivein. Hän olisi säästänyt itsensä vain poikaa varten. Odottaen, odottaen...

Tytöllä ei ollut aavistustakaan siitä, että noiden 10 kamelin kantamat runsaat lahjat olivat häntä varten. Kuitenkin hän kohtasi Elieserin innokkaasti ja antoi tälle vettä - kuten meillä on sellainen aika Pyhän Hengen kanssa jolloin Hän käsittelee sydäntämme pelastuksen suhteen - haluammeko vai emmekö halua? Kun hän innokkaasti tutustui Elieseriin keskustellen veden äärellä, tuo sekoitus Jumalan Henkeä sydämessämme samalla kun pohdimme ikuisuutta ja sitä, missä määrin saattaisimme palvella Herra...

Tyttö toimi niin tietämättä yhä mitä Elieserillä oli varattuna häntä varten, aivan kuten me teemme, me vain luotamme. Niinpä kävi siten, että hän juotti myös kaikki kamelit. Kun Elieser, Pyhän Hengen ennakkokuva, tarkkaili kaivoa, veden lähdeä, jonka luota tyttö palasi kerta toisensa jälkeen, he kommunikoiivat siellä. Elieser katseli tyttöä nähden tämän sydämen, nähden tämän rakkauden palvella toisia. Eikä tyttö epäillyt Elieserin kanssa keskustellessaan kun hän nosti (elävää) vettä kaivosta... edestakaisin... ja Elieser alkoi tajuta, että tyttö olisi oikea morsian pojalle.

Tyttö palasi kaivolle kerta toisensa jälkeen Elieserin tarkkaillessa hänen toimintaansa, jota tyttö ei tehnyt niiden lahjojen vuoksi, joita kamelit olivat kantaneet. Luku 10 on loppuun saattamisen luku, odotuksen luku ylönousemuselämän ja vuodattamisen välillä... mutta tytön sydän oli puhdas, hän vain palveli Elieseria, koska toisten palveleminen on itsessään palkkio.

Kuinka kiinnostavaa meidän onkaan havaita pojan nimen lisäksi tarkoittavan 'nauru' ja Rebekan tarkoittavan 'yhdistää tai sitoa' - ja vaikka se voidaan ymmärtää kielteisesti, tosiasiasa tyttö sitoi itsensä vapaaehtoisesti nauruun - aviomieheensä - rakkaudesta ilontäyteiseen liittoon, niin kuin me olemme Herran orjia. Meidän pelastuksemme ei ole lain kirjaimessa, vaan rauhassa ja ilossa Pyhässä Hengessä*. Tyttö oli sidottu Poikaan ilossa ja rauhassa, aito rakkaustarina. *Room. 14:17

Orjasta yllä käytetty sana tarkoittaa vapaita ihmisiä, jotka ovat halukkaasti sitoneet itsensä isäntään. Niinpä Rebekka teki päätöksen tulla tuoksi morsiameksi, vaikkei hän ollut koskaan nähnyt poikaa/Poikaa. Itse asiassa hän sai kaikki ne 10 kamelin lahjat hyväksytyään kutsun merkinä tulevasta ajasta, jolloin näkee pojan, aivan kuten meille kerrotaan Ef. 1:13-14:ssä, että Pyhä Henki on pelkästään etumaksu, ja vähäisempikin, vakuutena annettu raha, joka on esimakua siitä, mitä on tuleva.

1.Moos. 24:64 kertoo meille Rebekan ratsastaneen noilla kameleilla (Pyhä Henki) takaisin pojan luo sinne, missä poika/Poika asui ja kohdanneen tämän ei tämän kotona, vaan heidän nähdessään toisensa kaukaa, tyttö hypähti alas kameliltaan juostakseen pojan luo. Lisä seiso pellolla kun ensi kertaa näki tytön, ja sinne tyttö juoksi hänen luokseen. Jeesuksen vertauksissa Mk 4:ssä maa ja pellot edustavat ihmisen sydäntä - sieltä juuri löytyi kallisarvoinen helmi esimerkiksi. Sinne Jumalan Sanan hyvä siemen istutetaan ja se kasvaa vahvana. Ja juuri tytön ja pojan/Pojan sydämessä he kohtaavat tuolla pellolla ja palaavat Isän kotiin, joka nyt on pojan/Pojan ja hänen/Hänen morsiamensa koti.

Kohtaamme ensin Pojan sydämemme pellolla, mutta eräänä päivänä Henki vie meidät pois Hänen luokseen sille pellolle, jolla Hän työskentelee, oman kotinsa ja meidän maisen kotimme välillä, ja sitten, kuten tyttö vietiin pojan isän kotiin, niin myös meidät sen jälkeen, kun olemme kohdanneet Hänet tuolla 'pellolla', viedään Isän kotiin, joka on meitä varten valmistettu.

Kysymys meille on: olemmeko yhtä innokkaita näkemään Pojan kuin tyttö oli? Nuo kamelit - Pyhä Henki - on se keino, jolla meidät kannetaan Pojan luo, mutta tyttö hypähti alas kameliltaan innokkaana näkemään hänet. Tyttö ymmärsi, että lahjat eivät olleet hänen rakkautensa kohde, vaan poika, ja tyttö keskittyi täysin rakkauteensa häntä/Häntä kohtaan.

Meidän tulee olla Rebekan kaltaisia ja sitoa vapaaehtoisesti sydämemme Poikaan ja tajuta, etteivät Hengen lahjat ja kaikki se, mitä meillä Hänessä on, ole leluja tai huvituksemme kohteita eivätkä niin muodoin huomiomme kohteita, vaan vain osa elämäämme. Pyhä Henki ja kaikki Hänen ilmenemismuotonsa ovat välikappaleita, joiden kautta tuntee Poikaa täydemmin, tietää, että niin ihmeellisiä kuin Hengen asiat juuri nyt ovatkin, ne ovat vain vakuutena siitä mitä on tulossa.

Totisesti kuten Ef. 2:6-7 sanoo, meidät on asetettu taivaallisiin Kristuksessa niin että tulevina maailmanaikoina (Isä) voi jatkaa Hänen meitä kohtaan Pojassaan olevan hyvyytensä rikkauden osoittamista... tulevina maailmanaikoina... Ole tuo morsian.

Uusi rakkaustarina ensi viikolla, siihen saakka siunauksin,
John Fenn

Love Stories with a Twist #3, The Divorced Couple Rakkaustarinoita yllättävällä käänteellä, osa 3, Eronnut pariskunta

Hei kaikki,

Kun puoliso tekee aviorikoksen, viattoman puolison emotionaalinen ahdistus on äärimmäisen kova. Tässä osassa oleva rakkaustarina ei ole yhtään sen erilaisempi, ja tässä on valtava yllättävä käänne lopussa. Tässä rakkaustarinassa toinen puoliso on ollut uskoton ja toinen kulkee edestakaisin todeten yhdessä hetkessä rakastavansa tätä ja korjaavansa suhteen, ja seuraavassa ottavansa eron tästä.

Avioero

On surullista, että tämä avioliitto päättyi eroon, vaikkakin vasta aviomiehen suurten ponnistelujen jälkeen hänen yrittäessään pitää sitä kasassa. Itse asiassa aviomies jopa maksoi vaiivhkaa vaimon kuluja keskellä tämän uskottomuutta, niin suuri oli hänen rakkautensa vaimoa kohtaan! Ja vaimolla oli jopa otsaa antaa kunnia rakastajalleen kaikesta huolehtimisesta, vaikka tämä ei tehnyt mitään hänen hyväkseen!

Ymmärtääksemme tätä avioeroa, meidän täytyy katsoa israelilaista avioerolakia, jonka Jumala antoi Moosekselle 5. Moos. 24: 1-4:ssä: "Jos joku ottaa vaimon ja nai hänet ja vaimo ei häntä enää miellytä, sen tähden että mies on tavannut hänessä jotakin häpeällistä, ja hän kirjoittaa hänelle erokirjan ja antaa sen hänen käteensä ja lähettää hänet pois talostaan, ja jos nainen sitten, lähdettyään hänen talostaan, menee ja joutuu toisen miehen vaimoksi, ja myöskin tämä toinen mies hylkii häntä ja kirjoittaa hänelle erokirjan ja antaa sen hänen käteensä ja lähettää hänet pois talostaan, tai jos tämä toinen mies, joka on ottanut hänet vaimokseen, kuolee, älköön hänen ensimmäinen miehensä, joka lähetti hänet pois, ottako häntä uudestaan vaimokseen, sitten kuin tämä on tullut saastutetuksi, sillä se olisi kauhistus Herran edessä. Älä saata synnalaiseksi maata, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi."

Kuten voitte nähdä, Jumala käyttää hypoteettista tilannetta kuvaamaan tarkoitustaan tässä laissa ja kuvaa kolmea epäonnistunutta avioliittoa ilman mitään jatkettua syyllisyyttä. Laissa oli vain yksi sääntö: jos vaimon/miehen kolmas avioliitto epäonnistui tai vaimo/mies tuli leskeksi, hän ei voinut palata ensimmäisen aviopuolison luo. Tässä se, mitä israelilaiseen avioerolakiin tulee. Tämä esti tässä esimerkissä (naista), joka oli ollut naimisissa sanotaanko Tomin kanssa, sitten Dickin ja sitten Harryn, sanomasta itselleen, että Harry oli huono päätös ja että taidanpa palata Tomin luo - se esti avioliiton, jossa oli salatut motiivit ja esti ihmistä menemästä avioon 'varasuunnitelma' mielessään. Tämä laki täytyy ymmärtää, jotta ymmärtää tämän rakkaustarinan.

Pariskunta...

Pariskunta, jonka avioliitto päättyi eroon, on Jumala ja Israel, kuten sydäntä särkevän yksityiskohtaisesti kuvataan Hoosean kirjan kolmessa ensimmäisessä luvussa. Itse asiassa Hoos. 2:2 sisältää ainoan Raamattuun kirjatun muinaisen israelilaisen avioerosäädöksen: "ei hän ole minun vaimoni, enkä minä ole hänen miehensä!", mikä teki avioerosta lopullisen. Herra oli ensin sanonut

asian 1: 9 - 10:ssä: "Ja Herra sanoi: 'Päähänelle nimeksi Loo-Ammi, joka tarkoittaa 'ei minun kansani', sillä te ette ole minun kansani, enkä minä ole teidän Jumalanne.'" (suomennos tässä)

Herra oli tuo aviomies, joka huolehti uskottoman Israelin elatuksesta, vaikka tämä antoi kunnian Baalille, kuten Hän toteaa 2:8:ssa: "Hän ei ole tajunnut, että minä olen hänelle antanut jyvät ja viinin ja öljyn, olen kartuttanut hänelle hopeata ja myös kultaa, joka on käytetty Baalin hyväksi."

Muistellen avioliiton alkuaikoja

Mutta Hänen tunteensa ovat ristiriitaiset, ne pyörivät ja törmäilevät kuin meren aallot, sillä Hän sanoo 2: 14 - 16:ssa: "Sen tähden Minä aion nyt houkutella (kosiskella) häntä (Israelia); Minä johdatan hänet erämaahan ja puhun hellästi hänelle... ja hän vastaa kuin nuoruutensa päivinä, kuin sinä päivänä, jolloin hän lähti Egyptistä. Tuona päivänä, julistaa Herra, Sinä kutsut minua: 'minun aviomieheni'; etkä sinä enää kutsu minua: 'minun mestarini.' (suomennos tässä)

Herra otti hänestä eron, joten lain mukaan hän saattoi nyt mennä toisen (jumalan) puoliseksi - ja juuri niin Israel teki palvelen yhtä jumalaa toisensa jälkeen vuosisatojen ajan.

Herraan sattuu - Hän käy alinomaa eri profeettojen luona avioerostaan, tällä kertaa Jeremian (Hän sanoi saman myös Jesajalle ja Hesekielille)

"Oletko nähnyt, mitä tuo luopiovaimo, Israel, on tehnyt? Hän kuljeskeli kaikilla korkeilla vuorilla ja kaikkien viheriäin puitten alla ja harjoitti siellä haureutta (uhreja jumalille). Ja minä sanoin, sitten kuin hän oli kaiken tämän tehnyt: 'Palaja minun tyköni'. Mutta hän ei palannut. Ja hänen sisarensa Juuda, tuo uskonon, näki sen. Ja minä näin, että vaikka minä olin lähettänyt pois tuon luopiovaimon, Israelin, juuri sen tähden, että hän oli tehnyt aviorikoksen, ja olin antanut hänelle erokirjan, ei kuitenkaan uskonon Juuda, hänen sisarensa, peljännyt, vaan meni ja harjoitti haureutta hänkin." Jeremia 3:6-8

Yllätyskäänne: Herra rikkoo omaa lakiaan? Armo saa riemuvoiton tuomiosta

"Jos mies ottaa eron vaimostaan ja tämä lähtee hänen luotaan ja menee toisen miehen vaimoksi, saako se mies enää tulla hänen luokseen? Eikö se maa tule täysin saastutetuksi? Mutta sinä olet elänyt prostituoituna, monien rakastajien kanssa - ja sinäkö saisit palata minun luokseni! Ainoastaan tunnusta syyllisyytesi - olet kapinoinut Herraa, sinun Jumalaasi vastaan, olet jakanut suosiotasi vieraille jumalille jokaisen viheriän puun alla, ettekä ole totelleet minua, julistaa Herra. Palatkaa takaisin, uskonon kansa, julistaa Herra, sillä minä olen sinun aviomiehesi. Minä valitsen teidät... ja tuon teidät Siioniin." (Jer, 3:1, 13-14, suomennos tässä)

Paavalin sanat Room. 11: 26 - 27:ssä saavat nyt syvemmän merkityksen: "ja niin kaikki Israel on pelastuva, niin kuin kirjoitettu on: "Siionista on tuleva pelastaja, hän poistaa jumalattoman menon Jaakobista. Ja tämä on oleva minun liittoni heidän kanssaan, kun minä otan pois heidän syntinsä."

Aivan - Herra kutsuu Israelia avioitumaan uudelleen Hänen kanssaan, mikä rikkoo Hänen omaa lakiaan. Kuinka me selitämme tämän? Antakaapa kun ehdotan ratkaisua. Uudestisyntyminen. Kukaan Vanhasta testamentissa ei ollut uudestisyntynyt, mikä merkitsee Jumalan Hengen toimesta tapahtuvaa ihmisen hengen uudelleen luomista. Kuten 2. Kor. 5: 17 sanoo: "Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut." Israel tulee olemaan uusi luomus Kristuksessa, vanha on mennyt ja unohdettu, kaikki on uutta. Hän ei loppujen lopuksi riko lakiaan!

Mutta odottakaa, ei tässä vielä kaikki

Hooseassa keskellä sitä, kun Jumala on ottamassa eroa Israelista ja on Hänen lausuntonsa siitä kuinka kaipaava kosiskella tätä taas, tulee profetia, että eräänä päivänä Israel tulee sanomaan itselleen: "Tulkaa, palatkaamme Herran tykö, sillä hän on raadellut meitä (he tekivät sen itselleen), ja parantaa meidät, hän on lyönyt meitä, ja sitoo meidät. Hän tekee meidät eläviksi kahden päivän kuluttua, kolmantena päivänä hän meidät herättää, ja me saamme elää hänen edessämme..." Hoos.6:1-2

Fraasin “Hän tekee meidät eläviksi kahden päivän kuluttua, kolmantena päivänä hän meidät herättää, ja me saamme elää hänen edessäsä” on kauan ymmärretty olevan profeetallinen ilmaus siitä tosiasista, että Messias saapui ja tuli Israelin torjumaksi ja nyt on 2.000 vuotta tai kaksi päivää kulunut, ja Hän tekee heidät eläviksi tuon 2.000 vuoden ajanjakson lopulla. Se selittää meidän päivinämme ympäri maailmaa olevan messiaanisuusjuutalaisen liikkeen heidän herätyksensä tapahtuessa kahden päivän KULUTTUA. Kolmantena (1.000 vuoden) päivänä Messias saapuu ja asettaa ennalleen Israelin, joka tulee aina elämään Hänen edessäsä. Asiasta voisi sanoa niin paljon enemmän, mutta jätän sen käsittelyn tähän. Enemmän ensi viikolla, siihen saakka siunauksin,

John Fenn

Love Stories with a Twist #4, The Hidden Promise Rakkaustarinoita yllättävällä käänteellä, osa 4, Kätketty lupaus

Hei kaikki,

Kun kerron teille, että tämä rakkaustarina on Esterin kirjan tapahtumista, saatatte luulla tietävänne, mistä siinä on kysymys, mutta olette väärässä. Kyse ei ole siitä rakkaudesta, jota kuninkaalla on kuningatariaan kohtaan, eikä sedän/serkun rakkaudesta veljentytärtään kohtaan eikä tämän rakkaudesta kansaansa kohtaan. Se on osa 'yllättävää käännettä'.

Kuningas Nebukadnessar oli valloittanut Juudan peräkkäisillä yllätyshyökkäyksillä vieden pois Danielin ja tämän kolme ystävää, Hesekielin, ja kuten saamme Est. 2:5-7:stä lukea, myös Mordokain ja tämän serkun Hadassan, jonka Mordokai oli kasvattanut ja jonka me tunnemme Esterinä. Heparalainen nimi Hadassa tarkoittaa 'myötätunto', ja se on sovelias tälle rakkaustarinalle.

Tunnette Esterin kirjan

Kertomuksen tapahtumat sijoittuvat jotakuinkin vuosien 486 eKr. ja 465 eKr. välille. Ester, joka ei paljastanut olevansa juutalainen, korvaa kuningatar Vastin. (2:10)

2:19-23:ssa meille kerrotaan Mordokain kuulevan sattumalta juonesta salamurhata kuningas Kserkses, minkä hän velvollisuudentuntoisesti raportoi, mutta kaikessa hyörinässä Mordokain ystävällinen teko kuningasta kohtaan unohtuu.

Luku 3 käsittelee kauttaaltaan Haamanin juonta juutalaisia vastaan, kun hän manipuloi Kserkseen antamaan määräyksen, että kaikki juutalaiset tapetaan tiettyinä päivinä. Luvussa 4 Mordokai menee Esterin luo saadakseen apua heidän kansalleen ja kehottaa tätä kuuluisin jakeen 14 sanoin: “Kuka tietää, etkö sinä juuri tällaista aikaa varten ole päässyt kuninkaalliseen arvoon (Kserkseen valtakuntaan)?”

Juoni

Luku 5 keskittyy Esterin pitoihin, joista viimeiseen Haaman osallistuu, sekä siihen, että Haaman rakentaa hirsipuun, jonka hän tarkoittaa Mordokaille. Luvussa 6 kuningas ei saa unta ja avaa sattumalta viralliset muistiinpanonsa kohdasta, jossa Mordokai pelasti hänen henkensä. Hän kysyi, mitä oli tehty Mordokain kunnioittamiseksi ja järkyttyi saadessaan tietää, ettei mitään ollut tehty. Kuningas korjaa tuon laiminlyönnin ja käskee Haamanin johdattaa kunnioitettua Mordokaita kaupungin katujen halki.

Haamanin kuolema

Ja tietysti luku 7 koskee viimeisiä pitoja, sen paljastamista, että Ester on juutalainen sekä Haamanin juonta tappaa juutalaiset. Kserkses ei ollut yksinvaltainen monarkki kuten Nebukadnessar oli ollut, sillä persialaisten laki oli, että kuningas ei voinut muuttaa tekemäänsä lakia. Sen tähden Kserkses ei voinut peruuttaa lakiaan juutalaisten tappamisesta, mutta hän antoi hallitsijan asetuksen, että kaikki juutalaiset saattoivat puolustautua joutumatta siitä syytetyksi, koska kyse olisi itsepuolustuksesta.

Puurim-juhlaa juhlitaan vielä tänäkin päivänä 14 päivänä Adar-kuuta, joka länsimaisessa kalenterissa on myöhään talvella tai varhain keväällä, ja silloin juhlitaan juutalaisten voittoa vihollisistaan.

Missä se rakkaustarina on?

Noin 1400 eKr. 2. Moos. 17:8-16:ssa amalekilaiset saapuivat taistelemaan Israelia vastaan, kun se oli juuri lähtenyt Egyptistä. Amalekin kansa oli Israelin kaukaisia serkkuja ja sen olisi pitänyt auttaa heitä, mutta sen sijaan taisteli heitä vastaan ja sai osakseen Jumalan vihan. Alkuperäinen Amalek oli Eesaun pojanpoika. 1. Moos. 36:12.

Useimmat kristityt muistavat tuon taistelun, koska juuri siinä Jumalaa kutsutaan nimellä Jahve-Nissi, Herra on minun sotalippuni. Kun Mooseksen kädet olivat koholla, Israel oli voitolla, ja kun hän väsyi ja ne putosivat alas, Amalek alkoi voittaa. Aaron ja Hur auttoivat pitämällä Mooseksen käsiä ylhäällä koko taistelun ajan, kun tämä istui kivellä/kalliolla.

Ette voi olla huomaamatta tässä olevaa symboliikkaa

Mooses, jonka nimi tarkoittaa 'pois vedetty' istui kalliolla (Kristus) samalla kun Aaron, jonka nimi tarkoittaa 'korotettu', nostaa toisen käsivarren. Hur, jonka nimellä on useita merkityksiä, nostaa toisen käsivarren. 'Hur' voi tarkoittaa 'valkeus, vanhurskaus' ja 'tuli/kuumuus' ja 'vapaus'.

Merkitys on selvä: ollessamme istumassa/lepäämässä kalliolla (Kristus) meidät on vedetty pois maailmasta (Mooses), korotettu (Aaron) voittoisina vihollisen yli vanhurskaassa ja palavassa innossa (Hur). Jos me menetämme intomme ja vanhurskaudemme, emme tule korotetuksi Herrassa ja vihollinen voi saada meistä riemuvoiton... takaisin tarinaan.

Amalekilaisten poispyyhkiminen

Juuri 2. Moos. 17:14:ssä Jumala käskää Moosesta kirjoittamaan sen kirjaan muistoksi, sillä Hän pyyhkii pois Amalekin kansan maan päältä. (He olivat lakanneet seuraamasta Jumalaa ja tulleet Jumalaa vihaaviksi, minkä osoittaa heidän kova taistelunsa Israelia vastaan).

Noin 400 vuotta myöhemmin, noin 1.000 eKr. meillä on kuningas Saul, jolle Jumala kertoo 1. Sam. 15:2-3:ssa, että Hän muistaa, mitä Amalek teki Israelille, juuri kun tämä oli tullut autiomaahan, ja Hän halusi heidät tuhotuiksi, kuten Hän oli Moosekselle luvannut 400 vuotta aiemmin - Isällä on pitkä muisti. Kuningas Saul menee sotaan ja tappaa kaikki kuten oli käsketty, vaikka tottelemattomana hän säilyttää hengissä kuningas Agagin, joka on agagien, erään amalekilaissuvun perheen päämies, sekä paljon karjaa.

Jumala yrittää pitää lupauksensa Moosekselle, mutta Saul on tottelematon ja sen tuloksena hän menettää valtakuntansa Daavidille. Ja vaikka hän kyllä katuu, on liian myöhäistä, ja Samuel lausuu hänelle tunnetun repliikin 15:22-23:ssa: "kuuliaisuus on parempi kuin uhri ... sillä tottelemattomuus on taikuuden syntiä..." Syy siihen, että kapinointi on samaa kuin noituus on, että se manipuloi ihmisiä ja tapahtumia henkilökohtaiseksi hyödyksi.

Sitä tottelemattomuus, kapinointi tekee - se manipuloi ihmisiä ja tapahtumia ihmisen henkilökohtaiseksi hyödyksi. Lähtien nuoresta, joka valehtelee vanhemmilleen siitä, missä oli perjantai-iltana aina aviomieheen, joka peittelee peliriippuvuuttaan kertomalla vaimolleen, ettei hänelle maksettu hänen ennakoimaansa bonusta, nuo valheet ovat pohjimmiltaan noituutta.

Kuningas Agag kyllä menettää henkensä tuona päivänä, joskin osa hänen perheestään jää henkiin. Miten me sen tiedämme? Kun teemme täyden ympyrän, viimeinen amalekilaisista näyttäytyy 500 vuotta myöhemmin Esterin kirjassa ja tuo henkilö ei ole kukaan muu kuin Haaman agagilainen Est. 3:1:ssä, joka on Saulin eloon jättämän kuningas Agagin suora jälkeläinen, viimeinen amalekilaisten lapsista.

Kyllä, Haaman oli agagilainen, viimeinen amalekilaisista ja osoitti samaa vihaa juutalaisia kohtaan kuin hänen esi-isänsä 2. Moos. 17:ssä noin 900 vuotta aiemmin.

Yllättävä käänne

Hadassa, kuten muistatte, tarkoittaa 'myötätunto', ja Esterin kirja ei koske vain Puurimin ympärillä olevia tapahtumia, vaan se on kirjausta Jumalan myötätunnosta Israelia kohtaan ja Hänen lupauksistaan sille, vaikka tämän lupauksen täyttäminen veikin 900 vuotta. Yllättävä käänne tässä rakkauskertomuksessa koskee Isää Jumalaa ja Hänen rakkauttaan meitä kohtaan, Hänen rakkauttaan pitää Sanansa, Hänen rakkauttaan huolehtia meistä ja tehdä kaikki se mitä Hän on luvannut - vaikka me pääsisimme taivaaseen ennen kuin näemme sen tapahtuvan maan päällä.

Muistan erään pariskunnan seurakunnasta, jossa olin pastorina vuosia sitten. Heille annettiin ihmeellisiä profetioita koskien muihin maihin menemistä opettamaan ihmisille Herrasta. Mutta sitten tuli uskottomuutta ja he erosivat. Erään Herran minulle ilmestymisen aikana kysyin heistä, koska Hänen Sanansa ei tyhjänä palaa. Mutta miten tuo pariskunta saattoi mennä muihin maihin, kun kerran he olivat eronneet. Hän sanoi: "Jotkut profetiat tulevat toteutumaan seuraavassa maailmanajassa." Sanoin Hänelle tarvitsevani Raamatun kohdan ja Hän sanoi: "Vanhassa testamentissa on monia profetioita tulevasta maailmanajasta, ja tämä teidän seurakunnan ajaksi kutsumanne aika hypätään täysin yli, joten miksi sinun on niin vaikea uskoa, että tässä maailmanajassa annetut profetiat toteutuisivat seuraavassa?"

Hänen rakkaustarinansa meille on, ettei ole väliä sillä, lupaako Hän jotakin ja kestää 900 vuotta siihen kun se tapahtuu, kuten Mooseksen kohdalla tai jos sinun täytyy odottaa Hänen tuhatvuotista hallintaansa maan päällä ennen kuin se tapahtuu - mutta se mitä Hän lupasi TULEE tapahtumaan, ja siinä me voimme levätä.

Uusi rakkaustarina yllättävällä käännteellä ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,

John Fenn

Love Stories with a Twist #5, The offended relative Rakkaustarinoita yllättävällä käännteellä, osa 5, Loukkaantunut sukulainen

Hei kaikki,

Yksi omassa elämässäni havaitsemistani asioista on tämä: joskus otamme harha-askeleen, mutta olimme kulkemassa oikeaan suuntaan ja sillä on merkitystä, joten Herra auttaa meitä kulkemaan tuolla tiellä vähän enemmän eteenpäin. Tietysti auttaessaan meitä eteenpäin tuolla tiellä Hän tietää varsin hyvin, että me tulemme jälleen ottamaan harha-askelia.. ah... Hän rakastaa meitä!

Tämä pitää varmasti paikkansa sen perheen kohdalla, joka on aiheena tämänkertaisessa kirjoituksessa 'Rakkaustarinoita yllättävällä käännteellä'. Daavidin ja Barseban rakkaudentäyteinen avioliitto alkoi suhteella, jota himo ohjasi - himo siinä määrin, että Daavid tapatti Barseban aviomiehen peittääkseen heidän salaisen tapaamisensa. Jatkossa he saivat neljä poikaa mukaan luettuna tulevan kuningas Salomon, joka seurasi isäänsä valtaistuimelle. Perheenä he kulkivat tavallisesti oikeaan suuntaan, mutta useimmat heidän harha-askelistaan olivat, kuten voisimme sanoa myös omalla kohdallamme niin usein, itse aiheutettuja haavoja.

Tietysti yksi noista itse aiheutetuista haavoista oli tapa, jolla Daavid ja Barseba aloittivat. Seuraava oli Barseban aviomiehen surmauttaminen. Yksi lisää oli Daavidin rakkaan pojan Absalomien kapinointi. Ja tuo tavallaan vie meidät tähän rakkaustarinaan yllättävällä käännteellä. Antakaapa, kun kuvailen tilanteen sekä esiintyjäjoukkomme:

Daavid on kuningas, Barseba on hänen vaimonsa, Absalom on komea nuori prinssi ja Barseban poikapuoli*, Huusai Daavidin ystävä ja salainen kaksoisagentti, Ahitofel on Daavidin pääneuvonantaja ja Joab on Daavidin kenraali. * 2. Sam. 3:3

Kapinan siemenet

Kun Salomo syntyi, hän tuli perheeseen, jossa oli puolisisaruksia*. Mutta Daavidilla oli vanhempi poika nimeltään Absalom, joka halusi olla kuningas. Hänen nimensä tarkoittaa 'rauhan isä', vaikka

hän oli kaikkea muuta kuin nimensä kaltainen. Hän seisoj kaupungin portilla tekemässä päätöksiä, jotka tarkoituksellisesti kaivoivat maata hänen isänsä jalkojen alta ja Daavid salli sen**, mikä todistaa loistavalla tavalla huonosta isyydestä. Meille kerrotaan myös siitä katkeruudesta, joka hänellä oli isäänsä kohtaan, sillä meille kerrotaan hänen asuneen kaksi kokonaista vuotta näkemättä koskaan isänsä kasvoja *** 2. Sam. *12:24-25, **15:1-6, ***14:28

Lopulta suurin osa kansasta tuki Absalomia, joka kapinoi avoimesti ja ajoi isänsä Jerusalemissa, mikä merkitsi sitä, että Daavid löysi itsensä aivan liian tutusta tilanteesta pakenemassa henkensä edestä (väärää) kuningasta, joka yritti tappaa hänet (ensimmäisen ollessa kuningas Saul). Kapina päättyi, kun komean Absalomien kauniit hiukset tarttuivat kiinni puunoksaan hänen muulinsa jatkaessa juoksuaan, jolloin Absalom jäi roikkumaan puusta ja kenraali Joab päätti kapinan miekallaan siinä paikassa.

Mutta tämä rakkaustarina ei ole Daavidin rakkaudesta poikaansa Absalomia kohtaan eikä Salomonista ja Daavidin ja Batseban rakkaudesta Salomonin kohtaan.

Onko joku ystävä koskaan sinut pettänyt?

Daavidin tärkein neuvonantaja oli Ahitofel, ja sanottiin, että hänen neuvonsa noina päivinä oli sama kuin jos joku olisi saanut vastauksen Jumalan suusta *. Häneen luotettiin, häntä rakastettiin ja hän oli hyvin viisas. Mutta oli yksi ongelma - hän liittyi Absalomien kapinaan. * 2. Moos. 16:23

Meille kerrotaan, että Daavid ajettiin pois Jerusalemissa ja hän käveli ylös Öljymäelle itkien noustessaan, paljain jaloin, pää peitettyä ja kaikki hänen ystävänsä seurasivat häntä itkien kulkiessaan. Voitko kuvitella sitä kipua, sitä petosta, kun oma poika kääntyy vastaan siinä määrin, että nyt uhkaa isänsä henkeä? 2 Sam. 15:30-31.

Daavidin kuultua Ahitofelin liittymisestä kapinaan hän rukoili, että Jumala kääntäisi Ahitofelin neuvot hulluudeksi*, ja Jumala teki niin. Daavidin ystävä Huusai teeskenteli olevansa Absalomien puolella ja antoi Ahitofelin kertoa neuvonsa ensin. Sitten Huusai antoi Absalomille neuvon, joka oli itse asiassa ansa ja suunnitellun mukaisesti** Absalom piti Huusain suunnitelmasta enemmän kuin Ahitofelin, niin että jälkimmäisen neuvo torjuttiin. *** *1. Sam. 15:31, **15:34, ***17:14

Voima kapinan takana

Ahitofel oli avainpelaaja kapinassa antaen Absalomille viisaita neuvoja siitä, kuinka toteuttaa kapina, ja meidän täytyy ihmetellä, miksi niin. Mitä sellaista Daavid oli hänelle tehnyt, että hän tuolla tavoin kääntyi kuningastaan vastaan?

Yllättävä käänne

Lukijalle vastaus siihen, miksi Ahitofel kääntyi sellaisella kavaluudella kuningas Daavidia vastaan, löydetään tarinan lopusta, ja uskoisin kyseessä olevan jotakin sellaista, minkä kaikki ihmiset kirjoitusajankohtana jo tiesivät, joten siitä tehtiin häidin tuskin alaviite myöhemmille tarkkaavaisille lukijoille, jotta he saavat kokonaiskuvan. Tätä tarinaa tutkivat muistanevat, että tarinan varhaisessa vaiheessa 2. Sam. 11:3 kertoo meille Batseban isän olleen Eliam (Ammiel joissain käännöksissä).

Vasta 2. Sam. 23:34:n 'Daavidin urheiden soturien' luettelossa, johon sisältyi myös Batseban aviomies Uuria, meille kerrotaan myös, että Eliam, Batseban isä, oli myös Ahitofelin poika. Aivan oikein - Ahitofel oli Batseban isoisä ja hänen poikansa Eliam taisteli Batseban aviomiehen Uurian vierellä, jonka Daavid oli tappanut.

Opetus meille

Tämä koski isoisän rakkautta pojantytärtään kohtaan, isoisän rakkautta pojantyttären aviomiestä kohtaan, isoisän rakkautta kunniaa sekä oikeaa ja väärää kohtaan. Minulla on tapana sanoa, että juuri se keskustelu, jota et halua käydä, on se keskustelu, joka sinun tulee käydä. Näin täytyi olla asian laita Daavidin ja Ahitofelin kohdalla, kuitenkin ei ole mitään kirjausta siitä, että heillä olisi koskaan ollut keskustelua siitä, kuinka Daavidista tuli kuningas ja mitä hän teki Batseban perheelle ja 'urheiden soturien' miesjoukolle.

He työskentelivät rinta rinnan vuosia, ja koko ajan Ahitofelin tyynen ulkokuoren ja viisaiden neuvojen alla kihisi viha, josta tuli viha Daavidia kohtaan. Hänestä on täytynyt tuntua siltä, että Daavid ansaitsi tulla ajetuksi pois valtaistuimelta, ja hän näki egoistisen Absalomien keinona järjestää kosto.

Kuitenkin meidän täytyy tehdä täysi ympyrä tässä pienessä tarinassa, sillä aloitin puhumalla siitä, kuinka me otamme harha-askeleita, mutta koska me kuljemme siihen yleiseen suuntaan, jonne meidän pitäisi mennä, Jumala tulee avuksemme ja siirtää meidät vähän pitemmälle tuolla tiellä. Niin oli asian laita Daavidinkin kohdalla, joka - vaikkakin täynnä epätäydellisyyttä - silti onnistui kirjoittamaan noin 75 Raamatussamme olevasta 150 psalmista, kasvattamaan Salomon ja saamaan aikaan sen, että Messias on tunnettu Daavidin Poikana, sillä hänen hallintoaikansa ja Salomonin hallintoaika katsottiin Israelin 'kulta-ajaksi'.

Aikamoinen osoitus, ei ihmisestä, vaan Herrastamme ja Hänen kyvystään punoa tahtonsa elämäämme ennemminkin meistä huolimatta kuin meidän ansiostamme. Toivottavasti tämä on ollut teille siunaus, uusi rakkaustarina ensi viikolla.

Siihen saakka, siunauksin,

John Fenn

Love Stories with a Twist #6, She saved his life

Rakkaustarinoita yllättävällä käänteellä, osa 6, Nainen pelasti miehen hengen

Hei kaikki,

Tässä rakkaustarinassa on sellainen yllätyskäänne lopussa, että kun useimmat ihmiset ensi kertaa lukevat tämän kertomuksen Raamatusta, he luulevat lukeneensa väärin. Heti sen jälkeen, kun Jumala oli kutsunut Moosesta palavasta pensaasta, Hän yritti tappaa tämän - ja se näyttää olevan niin ristiriitaista, niin outoa, että me tungemme tuon kohdan selittämättömien juttujen kansioon ja jatkamme eteenpäin lukemista.

Tapahtumien näyttämö

Meille kerrotaan Apt. 7:21-25:ssä: "Mutta kun hän oli täyttänyt neljäkymmentä vuotta, heräsi hänen sydämessään ajatus mennä katsomaan veljiänsä, israelilaisia... nähdessään eräälle heistä vääryyttä tehtävän hän puolusti häntä ja kosti pahoinpidellyn puolesta ja löi egyptiläisen kuoliaaksi. Ja hän luuli veljiensä ymmärtävän, että Jumala hänen kätensä kautta oli antava heille pelastuksen; mutta he eivät sitä ymmärtäneet."

Juutalaishistorioitsija Josefus kertoo meille, että Mooses oli suuri armeijan kenraali, joten ymmärrämme Mooseksen ajatelleen, että hän vapauttaisi Israelin sisällissodan avulla. Tietäessään olevansa vapauttajaksi annettu 40 vuotta ennen palavan pansaan kokemusta hän tappoi erään egyptiläisen ja oletti israelilaisten seuraavan häntä kapinaan, jonka tuloksena olisi vapaus. Mooseksella oli jumalallinen ilmestys kutsusta, muttei siitä, miten se tapahtuisi. Hän yritti auttaa Jumalaa päätellen loput koulutuksensa ja sotilaallisen kokemuksensa perusteella - tapa yksi egyptiläinen ja kansa kerääntyy hänen ympärillään liittyäkseen häneen ja aloittaa sisällissodan - eikö niin? Väärin.

Ilmestys on sellaista, että saadaan vähän siellä, vähän tuolla. Jumala antaa meille usein pienen osan, sen jälkeen antaa meidän elää joitakin asioita todeksi, ja sitten antaa myöhemmin meille loput. Esimerkiksi 1. Moos. 15:ssä Hän kertoi Aabrahamille, että tämä saisi pojan omasta ruumiistaan. Mutta se oli kaikki, mitä Hän sanoi. 1. Moos 16:ssa kun Aabraham ja Saara puivat asiaa, he päättivät, että koska Saara on hedelmätön, asian täytyy tapahtua jonkun toisen kautta, joten epätoivoisina näkemään Jumalan tahdon tapahtuvan heidän elämässään sekä halutessaan pojan, Saara käskää Aabrahamia saattamaan Haagar raskaaksi, minkä tämä tekeekin.

Vasta seuraavassa luvussa, 17:ssä, Herra ilmestyy jälleen Aabrahamille ja kertoo hänelle, että Saara tulee olemaan (Hänen tarkoittamansa) pojan äiti... VOI... missä tuo tieto on piileskellyt, Herra? Olisi ollut kiva tietää se aiemmin luvussa 15, sillä se olisi säästännyt minut Haagarin raskaaksi saattamiselta...! Niinpä Hän antaa meille ilmestystä paloittain. Meidän tehtävämme ei ole ajatella, että yksi pala palapelistä on koko palapeli ja sitten joutua vaikeuksiin kuten sekä Aabraham ja Mooses joutuivat. Ainakin me olemme hyvässä seurassa! ☺

Toisin kuin elokuvassa ja pyhäkouluissa enimmäkseen

Toinen läksy on tajuta, että yksistään se, että olet saanut ilmestyksen Jumalalta, ei tarkoita, että Hän on antanut toisille tuon saman ilmestyksen. Se on etupäässä ja ennen kaikkea sinulle, kahdenkeskinen asia sinun ja Herran välillä. Monet ihmiset syyllistyvät Mooseksen tavoin röyhkeyden syntiin ajatellen, että koska heillä on ilmestys Jumalalta, niin varmasti a) jokaisella toisella täytyy olla joko se sama ilmestys tai b) jokainen toinen uskoo sinua, kun kerrot hänelle, mitä Hän on sinulle kertonut tai näyttänyt. Väärin. Kyse on sinun ilmestyksestäsi, ei tuon toisen henkilön.

Mooses oli 40 kun hän sai ilmestyksen, että hän oli se vapauttaja, mutta tuo röyhkeyden synty maksoi hänelle 40 vuotta, kolmanneksen hänen elämästään erämaassa. Vasta 40 vuotta myöhemmin hänen ollessaan 80-vuotias Herra ilmestyi hänelle kertoakseen, kuinka hänen kutsumuksensa toteutuisi. Koko tuon ajan hän tiesi olevansa annettu vapauttaja, mutta ei sitä, millä tavalla.

Mooses ja Sippora sekä heidän poikansa Geersom

2.Moos.16-22:ssa meille kerrotaan, että lähdettyään Egyptissä uskossa, joskin samalla mieleltään ja tunteidensa puolesta hämmentyneenä ja ihmetellen, mitä oli tehnyt väärin, Mooses tuli kaivolle, missä Jetron, Midianin papin tyttäret olivat juottamassa lammasmaunsa. Jotkut paimenet yrittivät vallata paikan omille laumoilleen, mutta Mooses puolusti tyttäriä, mikä kerrottiin Jetrolle. Pian Mooses meni naimisiin Sipporan, yhden Jetron tyttäristä kanssa, ja he saivat pojan nimeltä Geersom, mikä tarkoittaa 'matkalainen siellä'.

Mitä hänelle kerrottiin palavan pensaan luona

Tälle tarinalle on tärkeää, että Mooses sai pojan Midianissa - Geersom ei ollut israelilainen, vaan midianilainen. Se tarkoittaa ympärileikkaamaton. Palavan pensaan luona Moosekselle kerrotaan siinä paikassa vitsauksista, jotka tulisivat*, jopa siihen yksityiskohtaan saakka, että israelilaiset saisivat lopulta egyptiläisiltä kultaa ja hopeaa, jos nämä vain jättäisivät heidät rauhaan, ja mikä tärkeintä: esikoispojan kuolemasta. Hän tiesi palavan pensaan luona, että esikoispoika kuolisi, ennen kuin hän edes palasi Egyptiin. * 2. Moos. 3:14-22, 4:1-23

"Sano silloin faraolle: 'Näin sanoo Herra: Israel on minun esikoispoikani; sen tähden minä sanon sinulle: Päästä minun poikani palvelemaan minua. Mutta jos kieltäydyt päästämästä häntä, niin katso, minä tapan sinun esikoispoikasi.' jakeet 22-23

Yllättävä käänne - teloitussyitys

Heti näiden jakeissa 23 olevien sanojen jälkeen koskien Egyptin esikoispojan surmaamista, sanotaan näin: "Ja matkan varrella yöpaikassa tapahtui, että Herra kävi hänen kimppuunsa ja tahtoi surmata hänet. Silloin Sippora otti terävän kiven ja leikkasi pois poikansa esinahan, kosketti sillä Moosesta alhaalta ja sanoi: "Sinä olet minun veriylkäni". Niin hän (Herra) jätti hänet rauhaan. Silloin Sippora sanoi: "Veriylkä ympärileikkauksen kautta"." Veriylkä tarkoittaa liiton kannalta upouutta.

Sipporan neuvokkuus ja hänen rakkautensa poikaansa, aviomiestään ja sitä kohtaan, mikä on oikein ja väärin, osoittivat tässä kohdassa hänen olevan hengellisesti enemmän virittäytynyt Herran kutsulle heidän elämässään kuin Mooses oli. Moosekselle oli juuri kerrottu, että Egyptin esikoispoika kuolisi ja hän ymmärsi ympärileikkauksen olevan merkki siitä, että on liitossa Herran kanssa, ja kuitenkin Mooses oli tässä suhteessa leväperäinen isä. JOS hän olisi mennyt Egyptiin, teksti vihjaa siihen, että Geersom olisi kuollut Egyptin esikoispoikien kanssa.

Mooses oli ollut niin kiireinen 'työn' parissa ja keskittynyt omaan elämäänsä, ettei hän ajatellut perusteellisesti, mitä se tarkoitti hänen omalle pojalleen. Me korostamme niin suuresti juutalaisen pääsiäisen (ohi kulkemisen merkkinä toiminutta, suom. huom.) verta, että unohdamme, että

jokainen israelilainen miespuolinen henkilö Egyptissä oli ympärileikattu, ja se on perustavaa laatua oleva totuus siitä, miksei heitä surmattu Egyptin esikoispoikien kanssa - pääsiäisen veri on toissijaista.

Herran näkökulmasta heti kun Mooses tiesi suunnitelman, hänestä tuli välittömästi tilivelvollinen. Heti kun Herra sanoo asian, se on selvä. Se on 'realiaikaista'. Tämä on yhdenpitävää Mk. 6:51-52 kommentin kanssa siitä, että opetuslasten sydämet olivat niin hämmästyneitä Jeesuksen käveltyä veden päällä 'koska he eivät pohtineet leipien ihmettä' (suomennos tässä). Jos muistatte tarinan, Jeesus oli ruokkinut 5.000 miestä, sitten lähettänyt opetuslapset veneessä järven poikki auringon laskiessa, minkä he havaitsivat olevan ankaraa matkantekoa, ja Hän tuli kävellen veden päällä heidän luokseen aamukolmen ja - kuuden välillä.

Koska tarkalleen heidän olisi pitänyt 'pohtia leipien ihmettä'? He olivat tehneet koko yön ankarasti työtä vain ylittääkseen järven - ja kuitenkin Jumalalla oli tuo ennakko-odotus heitä kohtaan, että heidän olisi pitänyt pohtia sitä, minkä olivat juuri nähneet. Sama asia Mooseksen kohdalla. Kun Jumala sanoo asian tai tekee elämässämme ihmeen, meidän tulee siirtää se tärkeimmälle sijalle ja antautua pohtimaan sitä, muistamaan se, oppimaan siitä. Kuinka usein Hän tekee hyväksemme jotakin, ja me vain sanomme 'kiitos', jos sitäkään, ja jatkamme matkaa.

Meidän täytyy olla yhtä neuvokas kuin Sippora, joka tunnisti sen, että kun Jumala tekee tai sanoo jotakin, se on sanottu ja tehty juuri siinä paikassa ja sillä hetkellä, ja meidän täytyy tehdä siitä meidän tärkein prioriteettimme. Meidän täytyy silti seurata logiikkaa ja tehdä oikein luonnollisessa, mutta prioriteettina se, mitä Hän sanoo, hyppää jonon kärkeen. Viimeinen osa sarjasta ensi viikolla, siihen saakka siunauksin,
John Fenn

Love Stories with a Twist #7, Not his Rakkaustarinoita yllättävällä käänteellä, osa 7, Ei miehen

Hei kaikki,
Daavidin ja Batseban suhteen surullisen kuuluisa alku on hyvin tunnettu, ja muistanette, että aiemmin tässä kirjoitussarjassa kerroin siitä yllättävästä asiasta, että Daavidin läheisin neuvonantaja Ahitofel oli Batseban isoisä ja hän alkoi juonitella yhdessä Absalommin kanssa Daavidia vastaan. Kuitenkin tästä dysfunktionaalisesta perheestä tuli Salomo, ja hänen sekä hänen isänsä hallintokaudet muodostavat Israelin 'kultakauden' 1010 eKr. - 931 eKr. Tänään uusi yllättävän käänteeseen sisällään pitävä rakkaustarina, jossa tämä perhe on mukana.

Miksi Daavid ja Salomon olivat ainutlaatuisia

Daavid oli ainutlaatuinen siinä, että hän vaelsi useissa Uuden testamentin realiteeteissa ollessaan samalla yhä syvästi Vanhassa testamentissa. Hän teki asioita, jotka olivat niin vastoin sen päivän suuntaviivoja, että toiset eivät olisi koskaan ajatelleet niitä tekevänsä. Kuitenkin Jumala kunnioitti häntä.

Esimerkiksi 1. Sam. 21:1-6:ssa Daavid oli erittäin nälkäinen ja vaati saada syödä 'näkyleipää', joka oli leipää, jota pantiin esille Pyhään ja joka oli varattu papeille, mikä edustaa sitä, että ihminen elää jokaisesta Sanasta, jonka Jumala hänelle puhuu. Veron takana oli myös menora, joka edusti Pyhää henkeä ja Hänen manifestaatioitaan/lahjojaan, ja suitsutusalttari, joka edustaa Jumalan eteen tulevia rukouksia. Kuitenkin Daavid söi pyhän leivän - sinä ja minä voisimme syödä sitä, sillä Kristus on meissä, mutta niin ei ollut tuolloin.

Suurin Uuden testamentin totuus, jossa hän vaelsi, on kirjattuna 2. Sam. 6:12-19:ään. Daavid toi liitonarkin kaupunkiin ja ihan yksinkertaisesti 'pystytti teltan' ja pani sen sinne. Aivan niin, hän ei seurannut Isän Moosekselle antamia ohjeita - ei ollut mitään syntiuhrialttaria edustamassa ristiä, ei papeille allasta, jossa silloin peseydyttiin, mikä edusti Sanan pesua. Ei ensimmäistä verhoa, jonka takana olisi pitänyt olla näkyleipä, menora ja suitsukkeet. Ei sisempää verhoa, joka peitti

liitonarkin. Ei mitään siitä. Daavid yksinkertaisesti pani liitonarkin avoimesti kaikkien nähtäväksi teltan peittäessä sen ja hän tanssi ja ylisti Herran edessä.

Sinä ja minä voisimme kävellä liitonarkin luokse ja jopa käsitellä sitä, koska Kristus asuu meissä - mutta asia ei ollut niin tuolloin - kuitenkin Daavid vaelsi UT:n totuudessa kun hän vain pystytti teltan ja käveli aivan arkin luo ja tanssi Herran edessä. Vau. Yksi syy siihen, miksi Daavid vaelsi UT:n totuudessa, on, että hän itse asiassa tunsu Herran - Kristuksen. Daavid kirjoitti psalmissa 110:1: "Herra (Isä) sanoi minun Herralleni (Kristus): "Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi..." 2. Sam. 23:2-3:ssa Daavid tunnusti: "... Herran Henki on puhunut minulle, ja hänen sanansa on minun kielelläni. Israelin Jumala on sanonut, Israelin kallio on puhunut minulle..."

Ja Apt. 2:24-31:ssa Pietari kertoo meille Daavidin (sanoneen) "...Minä näen alati edessäni Herran, sillä hän on minun oikealla puolellani, etten horjahtaisi" ja kun hän kirjoitti psalmin 16 sanoen Kristuksesta: "...Sillä sinä et hylkää minun sieluani tuonelaan etkä anna hurskaasi nähdä kuolemaa", hän teki niin, kuten Pietari totesi: "niin hän edeltä nähden puhui Kristuksen ylösnousemuksesta, sanoen, ettei Kristus ollut jäävä hyljättyksi tuonelaan eikä hänen ruumiinsa näkevä katoavaisuutta." Daavid näki Hengen välityksellä Herransa ylösnousemuksen yli 1.000 vuotta ennen kuin se tapahtui!

Myös Salomo näki Herran

1.Kun.3: 1-15:ssa/2. Aikak.1:7-12:ssa Herra (Kristus) ilmestyi Salomolle unessa kysyen mitä tämä halusi. Salomo pyysi viisautta ja ymmärrystä, ja Herra antoi niitä hänelle. Salomo näki Herran myös toisen kerran, 1. Kun. 9:2-9:ssä/2. Aikak. 7:12-22:ssa. Tämä toinen Herran ilmestyminen näyssä piti sisällään varoituksen Salomolle vaeltaa Herran kanssa ja se käsittää usein lainatun jakeen: "mutta (engl. jos) minun kansani, joka on otettu minun nimiini, nöyryty, ja he rukoilevat..."

On surullista, että 1. Kun. 11:6-9 kertoo meille: "Ja Salomo teki sitä, mikä on paha Herran silmissä, eikä uskollisesti seurannut Herraa niin kuin hänen isänsä Daavid... Niin Herra vihastui Salomoon, koska hänen sydämensä oli kääntynyt pois Herrasta, Israelin Jumalasta, joka kahdesti oli ilmestynyt hänelle." Koska Herra oli ilmestynyt Salomolle kaksi kertaa, tältä odotettiin enemmän.

Yllättävä käänne

Lukiessamme Salomon sananlaskuja, jakeita 1-9, löydämme monia ohjeita, jotka alkavat 'poikani, kuuntele minun sanojani'. Lukiessaan näitä ohjeita lukija olettaa Salomon puhuvan lukijoilleen tai ehkä omalle pojalleen, ja vaikka nuo seikat saattavatkin olla totta, syvempi merkitys paljastuu luvussa neljä, kun Salomo siirtyy käyttämään minämuotoa puhuen itsestään alkaen jakeesta kolme: "Kuulkaa, lapset, isän kuritusta ja kuunnelkaa oppiaksenne ymmärrystä... Olinhan minäkin isäni poika (Daavidin poika), hento ja äitini (Batseban) ainokainen. Ja isä (Daavid) minua opetti ja sanoi minulle: "Pitäköön sydämesi minun sanoistani kiinni, noudata minun käskyjäni, niin sinä saat elää. Hanki viisautta, hanki ymmärrystä... Viisauden alku on: hanki viisautta, ja kaikella muulla hankkimallasi hanki ymmärrystä. "

Onko siis mikään ihme, että kun Herra ensi kerran ilmestyi Salomolle, tämä pyysi viisautta? Hänen isänsä, kuningas Daavid, oli se joka oli teroittanut sitä Salomolle, ja niinpä kun Herra ilmestyi Salomolle, tämä tiesi mitä pyytää. Kun luemme loput sananlaskuista luvusta neljä lukuun yhdeksän, meidän tulee tajuta Salomon yhä lainaavan isäänsä, mikä alkoi 4:4:stä. Niinpä kun luemme 4:10:stä, 20:stä, 5:1:stä, 6:1:stä, 20:stä, 7:1:stä aina lukuun yhdeksän 'minun poikani', meidän täytyy ymmärtää hänen yhä lainaavan Daavidia ja luemme kerran puhuttuja Daavidin (ja Batseban) sanoja pojalleen... vau! Salomo lainaa isäänsä lukuun yhdeksän saakka se mukaan luettuna, ja hän lainaa itse Viisauden persoonaa luvussa kahdeksan.

Jälleen 4:3-4 alkaa sillä, että Salomo lainaa isäänsä, joka käskee häntä hankkimaan viisautta sanoen: 'Hän sanoi minulle...' ja koko sananlaskut aina lukuun yhdeksän loppuun saakka on Daavidin lainaamista. Vasta luvussa 10:1:ssä Salomo päättää isänsä lainaamisen ja aloittaa omat sanansa todeten "Salomon sananlaskut. Viisas poika on isällensä iloksi..." Yllättävä käänne on isän rakkaus poikaansa kohtaan, se että hän sijoitti aikaansa ja energiaansa ja vuodatti sydäntään, ja pojan äidin sydäntä heidän poikaansa Salomoon.

Rohkaisen teitä lukemaan sananlaskut luvusta yksi lukuun yhdeksän helppolukuisena käännöksenä ja tajuatte, että luette asioita, joita Daavid ja Batseba sanoivat yksityisesti pojalleen ja joita nyt lainataan osana Salomon sananlaskuja. Se, että Salomo myöhemmin lankesi pois Jumalasta joksikin aikaa, ei vähennä sitä, mitä he häneen vuodattivat, ja se on suuri todistus jokaiselle vanhemmalle ja isovanhemmalle, joka asettaa Sanan lapsiinsa vain kärsiäkseen särkyneestä sydäimestä nähdessään rakkaansa lankeamisen pois siitä läheisyydestä Herran kanssa, joka hänellä joskus on ollut.

Meitä lohduttaa se, että hän lopulta palaa Herran luo, sillä vaikka Salomon kirjoitukset nimeltään Saarnaajan kirja, näyttää olevan täynnä epätoivoa, sillä kaikki on 'turhuutta', tajuamme, että hän tuli takaisin Herran luo koettuaan maailmaa, sillä hän sanoo Saarnaajan kirjan lopussa 12:13-14:ssa: "Loppusana kaikesta, mitä on kuultu, on tämä: Pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä, sillä niin tulee jokaisen ihmisen tehdä. Sillä Jumala tuo kaikki teot tuomiolle, joka kohtaa kaikkea salassa olevaa, olkoon se hyvää tai pahaa."

Salomo ei ehkä koskaan päässyt takaisin siihen, missä hän kerran oli Herran suhteen, mutta hän kyllä palasi... rohkaistu siitä ajatellen omaa tuhlaajapoikaasi/-tyttöäsi. Uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,
John Fenn